

การบริหารโรงเรียนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ รัตนโกสินทร์ศก 238

The School Administration with Information Technology in Rattanakosin Era 238

พนมกฤต บริสุทธิ์^{1*} และพิชญภา ยืนยาว²

¹โรงเรียนมัธยมฐานบินกำแพงแสน

²สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*Guitarhero993@gmail.com

บทคัดย่อ

ในยุค ร.ศ 238 (พ.ศ.2562) เป็นยุคที่การศึกษาของประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศโดยเฉพาะเทคโนโลยีที่พัฒนาไปตลอดเวลา ดังนั้นการเป็นผู้บริหารโรงเรียนนั้น สิ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาเพราะผู้บริหารนั้นไม่สามารถทำงานทุกอย่างได้และติดต่อประสานงานกับคนในองค์กร โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียน เพื่อเป็นผู้นำให้บุคลากรทุกฝ่ายทำงานอย่างมีประสิทธิภาพผ่านระบบสารสนเทศเช่น การทำงานทะเบียน การตรวจพัสดุ การตรวจเอกสารโครงการของโรงเรียน เป็นต้น ดังนั้นเทคโนโลยีเหล่านี้จะช่วยทั้งครู และผู้บริหารสถานศึกษาให้ปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและประหยัดเวลา เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพของการศึกษาไทยที่เป็นสิ่งที่จะทำให้ประเทศไทยเจริญรุ่งเรืองต่อไป

คำสำคัญ: การบริหารโรงเรียน เทคโนโลยีสารสนเทศ

Abstract

In the Rattanakosin era 238 (BE 2562), the era in which Thai education was influenced by foreign countries, especially the technology that developed over time. Therefore, being a school administrator the thing that is indispensable is the use of information technology for the management of educational institutions because the management is unable to do everything and can coordinate with people in the organization. By using information technology for school administration. To be a leader for all personnel to work efficiently through information systems such as Registration work, parcel inspection, document examination, school project etc. Therefore, these technologies will help both teachers. And the school administrators to work easily and save time in order to obtain the quality of Thai education that is what will make the nation prosperous.

Keywords: the school administration, information technology

1. บทนำ

เมื่อครั้งอดีตกาล การปกครองจำเป็นจะต้องมีการติดต่อสื่อสาร สื่อความหมายกันระหว่างบุคคลจนถึงระหว่างรัฐกับรัฐ บางครั้งการติดต่อที่ล่าช้าทำให้การสื่อสารที่ต้องการสื่อมีความหมายผิดแปลกไปจากเดิม เช่น เมื่อมีอิริราชศัตรูกรีธาทัพมาซึ่งเมืองที่อยู่ห่างไกล การสื่อสารถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นม้าเร็ว นกพิราบส่งสาร หากสารมีถึงพระมหากษัตริย์ที่นครหลวงก็มีสิทธิ์เสียเมืองให้แก่ข้าศึกได้ ในองค์กรที่มีการบริหารจำเป็นต้องใช้สารสนเทศเช่นกัน โรงเรียนจัดเป็นองค์กรที่มีการทำงานที่เป็นระบบมีการแบ่งความรับผิดชอบ โดยผู้บริหารมีหน้าที่บริหารจัดการองค์กรเสมือนเจ้านครรัฐในอดีต เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ซึ่งในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ประเทศไทย (สยามประเทศ) ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนขึ้น การบริหารและการสื่อสารในช่วงนั้นอาจใช้จดหมายในการส่งการมีการใช้โทรศัพท์และโทรเลข จะเห็นได้จากการเรียกบรรจครูในสมัยก่อนจะต้องติดตามจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น วารสารหรือหนังสือพิมพ์รายวัน เป็นต้น จนต่อมามีหน่วยงานกระทรวงกลาโหมประเทศสหรัฐอเมริกาได้คิดค้นระบบอินเทอร์เน็ต (อินเทอร์เน็ต, 15 มกราคม 2562 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/อินเทอร์เน็ต>) ขึ้นในปี พ.ศ. 2512 จึงทำให้โลกแปรเปลี่ยนไปเป็นโลกที่ไร้พรมแดน ในยุคโลกาภิวัตน์สามารถนำข้อมูลเข้าไปในระบบสะดวกที่การบริหารและสั่งการอย่างสะดวกประหยัดและรวดเร็ว การบริหารโรงเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารการศึกษาเพื่อทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายซึ่งในยุคนี้ผู้บริหารสมควรอย่างยิ่งที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารเพื่อเป็น Super ผู้บริหารสถานศึกษา หรืออาจเป็นยอดครูใหญ่ หากมีการเปลี่ยนชื่อกลับไปใช้ครูใหญ่แทนผู้อำนวยการตามที่มติคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้เรียก “ครูใหญ่” เท่านั้น!! กฤษฎีกา เปลี่ยนคำเรียกแทน “ผอ. โรงเรียน, 20 มกราคม 2562 จาก <https://www.springnews.co.th/news/448771>) เพื่อเน้นความเป็นครูอย่างสูงมากกว่าตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งยังคงรอการเห็นประกาศใช้กฎหมายต่อไป ผู้เขียนบทความจึงเห็นควรยกประเด็นการบริหารโรงเรียนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ รัตนโกสินทร์ศก 238 เพื่อให้ได้ศึกษาและวิเคราะห์อย่างถ่องแท้ในบริบทเดียวกับสภาวะการณ์ปัจจุบันสมัย

2. การบริหารโรงเรียน

โรงเรียนนั้นถือเป็นองค์กรเชิงระบบมีการปฏิบัติงานตามลำดับขั้นของการบังคับบัญชาโดยมีผู้บริหารเปรียบเสมือนยอดของพีระมิดบนห่วงโซ่แห่งการปกครองในโรงเรียน ทั้งนี้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา มิได้มีอำนาจสิทธิ์ขาดเหมือนเจ้านครรัฐแต่อย่างไร เพราะผู้บริหารมีชื่อเรียกว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือสถานศึกษา ในความหมายของคำก็ได้บ่งชัดอยู่แล้วว่ามีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับเหล่าครูในโรงเรียน ซึ่งอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษามีกำหนดชัดเจน ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉ.2) พ.ศ. 2545 (ฉ.3) พ.ศ. 2553, 20 มกราคม 2562 จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.Pdf>). มีใจความว่า “ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน ทั้งนี้ในการบริหารสถานศึกษายังมีข้อกำหนดชัดเจนเป็นภาระงานต่าง ๆ ซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่ในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่จริงแต่ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานคนเดียวได้ จึงแบ่งการทำงานออกเป็นฝ่ายตามกฎกระทรวงซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 20 มกราคม 2562 จาก <http://backoffice.onec.go.th/>) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออก กฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้ “ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป จึงทำให้มีการทำงานที่เป็น

ระบบโดยในสถานศึกษานั้นมีรองผู้อำนวยการรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายและในโรงเรียนมีการแต่งตั้งครูทำกิจกรรมนอกเหนือจากการสอนในภาระงานต่าง ๆ ทั้ง 4 ฝ่ายนี้ ซึ่งในโรงเรียนบางแห่งอาจมีมากกว่า 4 ฝ่ายก็ได้ตามบริบทของโรงเรียนนั้น รองผู้อำนวยการจะดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการซึ่งเราก็คงวิเคราะห์และติดตามผลและการทำงานในแต่ละฝ่ายมิใช่มอบหน้าที่แล้วเราก็อปล่อยให้เป็นหน้าที่รอง เพราะภาระงานในโรงเรียนไม่ใช่ของผู้บริหาร รองผู้อำนวยการ หรือครูคนใดคนหนึ่ง แต่คืองานของทุกคนที่จะต้องปฏิบัติร่วมกันในห้องครั้นนั้นอยู่รอด ในการบริหารงาน 4 ฝ่ายนั้นมีความจำเป็นต้องใช้ระบบสารสนเทศเป็นปฐม ซึ่งเห็นได้จากงานวิจัยหลายงานจะเห็นได้จากตัวอย่าง ดังนี้ 1) ด้านการบริหารวิชาการ จากงานวิจัยของศิริรัตน์ พายุหะ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า ระบบสารสนเทศกับการบริหารวิชาการมีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ การบริหารวิชาการมีความสำคัญอย่างมากที่จำเป็นต้องใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารวิชาการโรงเรียนนั้น ๆ เป็นอันดับแรกเพราะงานวิชาการคือหัวใจหลักของโรงเรียน 2) ด้านการบริหารงบประมาณ จากงานวิจัยของชาติ ทองย้อย (2558) ศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการสารสนเทศในการบริหารงบประมาณโดยระบบสารสนเทศของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงบประมาณนั้นมีความต้องการสารสนเทศในระดับมาก จะเห็นได้ว่าการบริหารงานงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ความรอบคอบและการวางแผนที่รัดกุมเพื่อนำงบประมาณแผ่นดินไปใช้ให้เกิดประโยชน์ที่สุดในการจัดการศึกษาได้ไม่แสวงหากำไรนั้น ระบบสารสนเทศจกขาดมิได้เลยเพื่อให้การบริหารงบประมาณคล่องตัวที่สุด 3) ด้านการบริหารงานบุคคล จากงานวิจัยของนพดล ศิริทรัพย์ (2557) ศึกษาเรื่องระบบสารสนเทศกับการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ระบบสารสนเทศกับการบริหารงานบุคคลมีความสัมพันธ์กัน จึงทำให้เข้าใจว่า การบริหารงานบุคคลในปัจจุบันจำเป็นต้องใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาในการบริหารงาน เพราะข้อมูลของบุคคลนั้นนำมาเข้าไปในระบบเหมาะแก่การที่ผู้บังคับบัญชาใช้ในการประเมินผลงานได้รวมทั้งผู้บังคับบัญชาสามารถบันทึกข้อมูลลงในระบบสารสนเทศเป็นต้น 4) ด้านการบริหารทั่วไป จากงานวิจัยของจันศรี บุญสินพร้อม (2556) ศึกษาเรื่องสภาพการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอโพธิ์ชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ด้านการบริหารทั่วไปอยู่ในระดับมากและสูงที่สุดจาก 4 ด้าน การบริหารทั่วไปเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสถานศึกษา เมื่อมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำให้เกิดความรวดเร็วในการบริหารจัดการก่อนศึกษา

3. เทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา

หากจะกล่าวถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถใช้กับองค์กรได้ตามความต้องการที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะงาน แต่ในระดับของการบริหารจะไม่เหมือนกัน เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถจำแนกได้ดังนี้ 1) จำแนกตามโครงสร้างองค์กร 2) จำแนกตามหน้าที่บทบาทของสารสนเทศ 3) จำแนกตามการสนับสนุน 4) ปัญญาประดิษฐ์ ทั้งนี้ ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2557: 84-85) แบ่งระบบสารสนเทศออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้ 1) การประมวลรายการ 2) แบบรายงานเพื่อการจัดการ 3) แบบสนับสนุนการตัดสินใจ จาก 3 ประเด็นนี้ จะนำมาวิเคราะห์กับการบริหารงานในโรงเรียน อาทิ การประมวลรายการจะทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมพื้นฐานของโรงเรียน ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล การสรุปผล เป็นต้น อาจใช้ในการบริหารวิชาการในระบบทะเบียนวัดผลได้ ปัจจุบันมีการใช้แบบระบบออนไลน์ทำให้สามารถนำเข้าสู่ข้อมูลได้อย่างทันที ต่อมาคือระบบสารสนเทศแบบรายงานเพื่อการจัดการ ช่วยในการจัดทำรายงานและทราบล่วงหน้าซึ่งนำข้อมูลจากฐานข้อมูลซึ่งอาจรายงานผลตามระยะเวลาที่กำหนดตามเงื่อนไขเฉพาะ เช่น วุฒิการศึกษา การกรอกข้อมูลลงในระบบ SGS โปรแกรมพัสดุครุภัณฑ์ตามเงื่อนไขเฉพาะและท้ายสุดคือ ระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ เป็นระบบที่ช่วยในการตัดสินใจโดยนำข้อมูลที่นำเข้ามาตัดสินใจประกอบก่อนหน้านั้น ซึ่งมีหลายประเภท เช่น ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารและมีการวางแผนว่าจะนำปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้แทนมนุษย์แต่สำหรับวงการศึกษายังมีอาจทำได้เพราะจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นสิ่งที่มนุษย์ ระลึกอยู่ในมโนธรรมไม่สามารถถ้อย

ข้อมูลลงในหุ่นยนต์ได้ ทั้งนี้ เทคโนโลยีในระบบคอมพิวเตอร์เหล่านี้มีบทบาทอย่างมากในการบริหารงาน ยังมีการนำ Social Media เข้ามาใช้ในโรงเรียนเพื่อติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลรวมทั้งคำสั่งต่าง ๆ ที่ผู้บริหารจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่ออยู่รอดในยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดนนี้ สำหรับผู้เรียนนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีผลต่อผู้เรียนทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาเรียนรู้และนำข้อมูลที่มีอยู่มากมายในโลกดิจิทัลมาใช้ในการเรียนรู้หรือเติมเต็มในสิ่งที่ผู้เรียนอยากรู้ ส่วนข้อเสียหากไม่มีการแนะนำที่ดีผู้เรียนอาจนำไปใช้ในทางที่ผิด เช่น การแชทหาคู่ ติดเกมออนไลน์ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้บริหารเองที่เปรียบเสมือนเจ้านครรัฐที่ต้องดูแลปวงประชาทั้งหลายก็ควรมีมาตรการในการควบคุมและแนะนำให้กับผู้เรียนด้วยเพราะหัวใจหลักของสถานศึกษานั้นคือผู้เรียนเป็นสิ่งที่ขาดมิได้

4. การบริหารโรงเรียนเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษา รัตนโกสินทร์ศก 238

ในปี พ.ศ. 2562 หรือ ร.ศ. 238 นี้มีการเปลี่ยนแปลงมากมายเข้ามาสู่ระบบสารสนเทศในยุคปัจจุบันมีทั้งภัยร้ายและคุณประโยชน์อันไม่อาจควบคุมได้ หากไม่รู้วิธีใช้ เช่น การเปิดกว้างในระบบไลน์เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงเสียหายในองค์กร ผู้บริหารจึงต้องมีความรู้ในด้านกฎหมายเพื่อชี้แนะแก่บุคลากรทางการศึกษาให้ปฏิบัติตามให้ตกเป็นหลุมพรางของสังคมออนไลน์ ทั้งนี้หากให้ถูกทางจะสามารถทำได้โดยในการประชุม หากผู้บริหารติดตามการภายนอกสามารถประชุมออนไลน์ผ่านระบบได้ และยังสามารถอนุมัติการอบรมของครูได้จากที่ได้เห็นในระบบของครูพัฒนาที่ให้ครูจองการอบรมตามที่ต้องการและให้ผู้อำนวยความสะดวกเข้าระบบเพื่อทำการอนุมัติได้ การบริหารเครือข่าย (จิระประภา อัครบวร และประยูร อัครบวร, 2552: 69) ที่ดีซึ่งหากจะให้สำเร็จนั้นโรงเรียนควรยึดหลักสำคัญ 5 ประการ อาทิ 1) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์กำหนดกลยุทธ์ของเครือข่ายที่ชัดเจน 2) การออกแบบเครือข่ายให้สอดคล้องกับเป้าหมาย 3) การเชื่อมโยงการดำเนินการและวัดผล 4) การประยุกต์ใช้ระบบไอทีในการจัดการเครือข่ายมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล 5) การพัฒนาความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือครูและบุคลากรทางการศึกษาในเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทั้งนี้ ต้องมีองค์ประกอบพื้นฐาน ก่อให้เกิดผลงานที่ดีและผลที่เกิดขึ้นได้ในการวางแผนตามแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา ก่อให้เกิดความเป็นเลิศหากผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีได้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ใน 2 ประเด็นที่ผ่านมาต่างเชื่อมโยงกันโดยประเด็นหน้าที่ของผู้บริหารตามที่กระทรวงกำหนดและเทคโนโลยีที่นำไปใช้ในสถานศึกษา เช่น ระบบทะเบียนวัดผลที่ไม่ต้องเขียนมือและตรวจสอบหลายรอบตอนนี้เพียงกรอกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ในระบบออนไลน์ของ สพฐ. และโปรแกรมยิงประมวลผลและรายงานผลได้เป็นหลักฐานโดยการพิมพ์ข้อมูลเพื่อนำไปประกอบการศึกษาของนักเรียนได้ ทั้งนี้ครูก็สามารถทำผลงานในระบบสารสนเทศ และเก็บงานไว้อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้บริหารได้ตรวจสอบและประเมินผลได้ ผู้บริหารควรจัดการประชุมในสถานศึกษาวางบทบาทและมอบหมายงานตามแผนการปฏิบัติราชการในสถานศึกษาและอธิบายถึง ข้อดีและข้อเสียของเทคโนโลยีสารสนเทศมีการนิเทศแก่บุคลากรที่เข้ามาใหม่ในหน่วยงานเช่นครูผู้ช่วย เป็นต้น อีกทั้งควรมีการติดตามผลเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาจัดการอบรมให้แก่บุคลากรให้เชี่ยวชาญในเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะต้องใช้ในการบริหารสถานศึกษาและการปฏิบัติงานในสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรต่อไป

5. สรุป

จากผลของการเข้ามาของเทคโนโลยีตลอดเวลาส่งผลให้การบริหารโรงเรียนเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบริหารการศึกษานั้นถือเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูใหญ่หากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร้แล้ว แต่ทว่าหากผู้บริหารไม่มีทักษะที่จะปรับตัวสู่ยุคแห่งโลกไร้พรมแดน ก็จะไม่สามารถอยู่ในสังคมสมัยใหม่ได้ส่งผลให้องค์กรได้รับผลกระทบไปด้วย ซึ่งในการคัดกรองผู้บริหารควรคำนึงถึงความรู้และความสามารถในการเรียนสาขาบริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง การเป็นผู้บริหารไม่ใช่ใครก็จะเป็นได้ซึ่งหลายคนอาจมองว่าผู้บริหารไม่จำเป็นต้องเรียนก็ได้ ควรคัดจากครูที่ทำงานมานาน สิ่งนั้นคือ

ความคิดที่ผิดอย่างร้ายแรงตามความคิดของข้าพเจ้า เห็นควรอย่างยิ่งที่ผู้บริหารควรมีวุฒิบริหาร ซึ่งจะมีรู้อย่างน้อยก็ เรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร หากมีการเปิดสอบผู้อำนวยการสถานศึกษา เห็นควรอย่างยิ่งเมื่อมีการอบรม ผู้อำนวยการก่อนการแต่งตั้ง ควรมีการฝึกทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารเพื่อให้ผู้บริหารดูแลและ ำำนวยการโรงเรียนอย่างผู้รู้และผู้ปฏิบัติ เพราะผู้บริหารเหล่านี้เมื่อไปปฏิบัติงานเป็นผู้อำนวยการหรือครูใหญ่ก็ตาม ควรมี Skill ที่จำเป็นตามที่กล่าวข้างต้น เพื่อส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทำให้การศึกษาของประเทศมีการ พัฒนาขึ้นจากการบริหารองค์กรที่ดียอมส่งผลถึงที่สำคัญที่สุดของวงการศึกษาเป็นฟันเฟืองพัฒนาประเทศชาติให้เจริญ วัฒนาเท่าทันอารยประเทศไม่ว่าจะในภูมิภาคหรือนอกภูมิภาคจะเป็นสิ่งใดไปไม่ได้เลย นอกจากผู้เรียนซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ จักมองข้ามมิได้เลยด้วยประการฉะนี้

6. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการ บริหารและการจัดการการศึกษา

พ.ศ.2550. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก <http://backoffice.onec.go.th/>

จันศรี บุญสินพร้อม (2556). สภาพการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอโพธิ์ชัย สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต)

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.

จิรประภา อัครบวร และประยูร อัครบวร. (2552). การบริหารงานภาครัฐในรูปแบบเครือข่าย (Governing by Network).

กรุงเทพ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

ชาลี ทองย้อย. (2558). การประเมินความต้องการสารสนเทศในการบริหารงบประมาณโดยระบบสารสนเทศของโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์. วารสารโครงการวิทยการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ, 1 (2),

52-57. จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/project-journal/article/download/152661/111359/>.

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2548). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: แชนโพร่ พรินต์ติ้งจำกัด.

นพดล ศิริทรัพย์. (2557). ระบบสารสนเทศกับการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารบริหาร

การศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 4 (3), จาก [https://www.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/](https://www.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/57443/47606)

/57443/47606.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉ.2) พ.ศ. 2545 และ (ฉ.3) พ.ศ. 2553. สืบค้นเมื่อ 20

มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.Pdf>.

ศิวรัตน์ พายุหะ. (2551). ระบบสารสนเทศกับการบริหารวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร,

คณะศึกษาศาสตร์,สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.

ให้เรียก “ครูใหญ่” เท่านั้น!! ฤกษ์ฤกา เปลี่ยนคำเรียกแทน ผอ.โรงเรียน สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก

<https://www.springnews.co.th/news/448771>.

อินเทอร์เน็ต. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2562, จากวิกิพีเดีย <https://th.wikipedia.org/wiki/อินเทอร์เน็ต>.